

František Křižík (8.7. 1847 Plánice u Klatov - 22. 1. 1941 Stádlec u Tábora),
čestný doktor nauk technických, byl slavný český elektrotechnik, vynálezce a
podnikatel. Po studiích na pražské technice získal první místo a zkušenosti v dílně
u Markuse Kaufmanna. Poté působil u tzv. Severní Ferdinandovy, později u
Moravskoslezské a nakonec Plzeňsko - březenské dráhy. V roce 1871 se oženil s
Pavlinou Štulíkovou (1853 - 1923), se kterou měl šest dětí.

Roku 1879 si zřídil v Plzni v domě U Zvonu vlastní dílnu, kde prováděl pokusy
se zdokonalováním obloukové lampy. Později se významně podílel na rozvoji
tamější tramvajové sítě. Roku 1883 se osamostatnil jako podnikatel, definitivně
opustil místo u dráhy a o rok později se přesťahoval do Prahy, kde zřídil továrnu v
Karlíně. Skutečně slavným se Křižík stal na Jubilejní výstavě v Praze roku 1891.
Při té příležitosti uvedl do provozu první elektrickou tramvaj. Později zřídil
elektrickou dráhu Praha - Libeň Vysočany, kterou roku 1907 odkoupily
Elektrické podniky. Roku 1903 otevřel první elektrifikovanou železnici u nás, a to
na trase Tábor - Bechyně.

Na počátku 20. století se zasazovalo využití vodních sil v Čechách a zřizoval
elektrárny, např. v Kolíně a Vysokém Mýtě. Roku 1917 se majoritním vlastníkem
Křižíkových závodů stala Pražská úvěrní banka, která v téže roce ustavila
Českomoravské elektrotechnické závody F. Křižíka, a. s.

Za své dílo získal řadu ocenění a vyznamenání, např. Řád železné koruny, cenu
Hanuše Karlíka aj. Roku 1905 císař Křižíka jmenoval doživotním členem panské
sněmovny. Kromě toho byl členem mnoha různých spolků, což někdy plynulo z
jeho funkcí, jindy z prestižního postavení, které si za svůj život vybudoval.
Uvědomoval si důležitost propagace a pořádal popularizační přednášky. Jeho podíl
na rozvoji české elektrotechniky je nesporný.